

AKSEVDER

AKŞEHİR'İ SEVENLER DERNEĞİ'NİN YAYINIDIR

Eylül - Ekim / 2023

Sayı: 90

Strazburg Cd. No: 45/4 (Nokta Durağı) Maltepe/ ANKARA Tel: 0533 617 71 90

ÜCRETSİZDİR

AKSEVDER
1992

Bülten

Özgün Bir Şehir AKŞEHİR

EKİM
CUMHURİYET
BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN

Cumhuriyet'in 100. Yılı Kutlu Olsun

Akşehir Belediye Başkanı Salih AKKAYA Bey'i ziyaret ederek Bülten'imizi takdim ettik.

Akşehir Depo K. Tolga YUVALI Bey'i ziyaret ettik, kendilerine Bülten'imizi ve Gürşen SEVİNÇ Bey'in kitabını ilettik.

Akşehir Cumhuriyet Başsavcısı Abdulhamit DURGUT Bey'i ziyaret ettik, kendilerine Bülten'imizi ve Gürşen SEVİNÇ Bey'in kitabını ilettik.

Akşehir Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Ender KALKAN Bey'i ziyaret ettik, kendilerine Bülten'imizi ve Gürşen SEVİNÇ Bey'in kitabını ilettik.

**SENDE DE BENDE DE ANISI VAR
AKŞEHİR'İN HAFIZASI
100 .YIL DA 100 FOTOĞRAF
SERGİSİ**

ZAFERİN KARARGÂHI
**AKŞEHİR'DEN
CUMHURİYET'İN
100. Yılına.**

Zafer Anısı Akşehir'de Yaşandı...
Turgut Özgenç

Yer: Akşehir Taş Medresesi
Tarih: 29 Ekim 2023
Saat:

**HAZIRLAYAN;
FİKRİ ER
EMEKLİ ÖĞRETMEN**

ARAMIZA YENİ KATILAN ÜYELERİMİZ

ADI SOYADI	ÜYE NO	MESLEĞİ	GİRİŞ YILI	ÖNEREN
Ahmet KART	411	Memur	2023	Asuman YAŞAR
Dursun SOLMAZ	412	Gazeteci	2023	Ali Baki ÇAĞLAYAN
Musa KULA	413	Erkek K.	2023	Ali Baki ÇAĞLAYAN
Şakir ADAN	414	Çiftçi	2023	Mustafa ERDOĞDU
Safiye KULA	415	Ev Kadını	2023	Ali Baki ÇAĞLAYAN
Ayşe KOÇER	416	Tercüman	2023	Ali Baki ÇAĞLAYAN
Halis ÖKSÜZ	417	Teknisyen	2023	Gürşen SEVİNÇ

AKSEVDER VE AKŞEHİR

Ali Baki ÇAĞLAYAN Aksevder Yönetim Kurulu Başkanı

DEĞERLİ AKŞEHİR'İ SEVENLER

Akşehir'i Sevenler Derneği (AKSEVDER)'in 01 Ekim 2023 günü dernek binasında yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısında önceki Yönetim Kurulu ibra edilip, yeni Yönetim Kurulu oluşturuldu.

Yeni Yönetim Kurulumuz 04 Ekim 2023 günü yaptığı ilk toplantıda görev bölümünü aşağıdaki şekilde yaptı.

Yönetim Kurulu Başkanı: Ali Baki ÇAĞLAYAN

Başkan Yardımcısı: Selen Kula

Sekreter: Asuman YAŞAR

Sayman: Seçkin KAYMAZ

Üye: Abdulkadir GÜL

Aksevder Bülten'in 90. sayısında AKŞEHİR'i işledik. Bunda Faruk ESKİOĞLU'nun yazdığı, Nasreddin Hoca mezarlığının karşısında, köprübaşında yolun ortasındaki TOKA HIRDAVAT'ın bulunduğu küçük evin yapılış hikayesinin de etkisi oldu. Bülent TOKA benim İ.İ. Endüstri Meslek Lisesinden arkadaşım. Akşehir'e her gelişimde Toka Hırdavat'a da uğrar Bülent'i sorardım.

Binanın yapılış hikayesini okuyunca Akşehir'i yeterince tanımadığımı, başka bakış açılarına da ihtiyaç olduğumu gördüm. Dilerim bu sayıyı okuyunca Akşehir'i ve Akşehirliler dostlarımızı daha çok yakından tanırsınız, seversiniz.

Bana nerelisin diye sorulduğunda Akşehirliyim derim.

Cemal Süreya'nın Tarık Buğra için söylediği gibi: " Tarık Buğra tam Akşehirlidir. Ama hiç Konyalı değil."

Yazar Mehmet Tekin'in kayda değer Akşehir ve Akşehirliler hakkında tespitleri var. Bu yazıda ondan çok yararlandım.

Akşehirlinin Konya ile bağı, resmî sicil kaydından öte gitmez; görece bir bağıdır bu. Akşehir, salt coğrafya düzeyinde Konya'nın batısında konuşlanmış bir yerleşim birimi değildir; düşünce ve felsefe itibarıyla da Konya'ya kıyasla daha Batılı anlayışta bir yerleşim birimidir. Akşehir'in muhafazakârlığı biraz daha rafinedir. Söz konusu bu tavrı besleyen, biraz da kendi toplumsal konumudur. Sonra Konya'nın farklı toplumsal hayatına karşılık Akşehir, daha açık, dolayısıyla daha serbest bir yaşayış ortamına sahiptir. Onun için gidilecek yer varsa, orası Akşehir'dir. Dünyanın neresine gidilirse gidilsin, sonunda dönecek yer Akşehir'dir.

Akşehir, hem coğrafi hem de kültürel anlamda özgün bir ilçedir. Onun, coğrafi ve kültürel anlamda özgünlüğünü belirleyense; geçmişten gelen ve şimdi ile harmanlanan maddi ve manevi birikimidir. O mirasla birlikte çok da şaşırtıcı olmayan; ama her halükârda nitelikli bir coğrafyada (sırtını dağa dayamanın verdiği güvenle her gün güneşe uyanan bir coğrafyada) konuşlanmış olan Akşehir; o küçücük bünyesinde kıvamını bulmuş sivil karakterli 'kendine özgü' hayat tarzıyla munis, sahiplendiği mirası yenileyerek bugüne taşıma becerisiyle yenilikçi, beşeri sıcaklıktan gıdalanmış hoşgörü temelli dünya görüşüyle nitelikli bir beldedir.

Akşehir, ilçeler içinde herhangi bir ilçe değildir; coğrafi konumdan, tarihten, ama daha çok manevi iklimden gıdasını alan değerler manzumesiyle, erken şehirleşmiş havasıyla âdeta ilçelerin efendisi konumundadır. Doğrusu bu unvanı da hak etmektedir.

Akşehir'imiz, yerine göre kendi içine kapalı, yerine göre açık, ama her şeye rağmen yakın ilişkilerle bezeli beşeri atmosferiyle geniş ve sıcak bir "ev" gibidir. Evin çocukları, Hoca Nasreddin'den gelen hoşgörü felsefesinin sağladığı güven duygusuyla had bilip hak bilerek; renk ve inanç farkı gözetmeksizin, asırlar boyu, bu güzel beldede yaşamının hazzını tatmıştır.

Akşehir'de hayat; azınlık/çoğunluk, şu ırk/bu ırk, şu din/bu din, Yörük/Türkmen ölçüleriyle değil; hoşgörü felsefesinin armağanı olan eşitlik ilkesinden gelen kabulle, nimet ve külfete razı olmanın getirdiği uyumla şekillenmekte ve anlam kazanmaktadır. Salt düne (Osmanlıya) özgü bir yaşama tarzı değildir bu; bugün de (Cumhuriyet sürecinde de) tercih edilip sürdürülen bir hayat biçimidir.»

O nedenledir ki;

Milli Mücadele hazırlıkları Akşehir'de yapılmış, Akşehirliler 24 Ağustos'u ONUR GÜNÜ ilan etmişlerdir.

O nedenledir ki;

Cumhuriyetin 100. yılında Akşehir'i seven, Ankara'da yaşayan Akşehirliler şevkle, heyecanla ve minnetle 29 Ekim'de Anıtkabir'de ATATÜRK'ün huzuruna çıkacaktır.

Yeni sayılarda buluşmak dileğiyle.....

24 Ekim 2023

AKŞEHİR BASININDA AKSEVDER

Günlük Siyasal Yerel Süreli Gazete

Pervasisız

13 Eylül 2023 Çarşamba Sayı: 17255 www.pervasisiz.com.tr Fiyatı : 2.50 TL.

AKSEVDER'DEN GAZETEMİZE ZİYARET

Gazetemizi ziyaret eden Akşehirli Sevenler Derneği Başkanı Mustafa Erdoğan, Gürşen Sevinç'in 2007 yılından bu yana yazmış olduğu köşe yazılarından oluşan kitabının okuyucusuyla buluştuğunu söyledi. Ziyareti sırasında, yılda 6 kez yayımlanan AKSEVDER Bültenine ilişkin bilgi paylaşımında da bulunan Dernek Başkanı Mustafa Erdoğan, Gürşen Sevinç'in 2007 yılından bu yana yazmış olduğu köşe yazılarından derlenen "Mangalda Kalan Küller" adlı kitabını, emekli öğretmen Fikri Er eşliğinde protokol üyelerine ulaştırdığını aktardı. **Sayfa (3'te)**

AKŞEHİR BELEDİYESİ

AKSEVDER'DEN GAZETEMİZE ZİYARET

(Bastarak Sayfa 1'de)
Dernek tarafından yayımlanan bültenin Temmuz-Ağustos sayısında yer verilen bilgiye göre; yönetimin daha verimli çalışması amacıyla düzenlenen 16. Olağanüstü Genel Kurul 17 Eylül 2023 Pazar günü, çoğunluk sağlanamaması durumunda ise 1 Ekim 2023 Pazar günü, Ankara Çankaya'daki dernek merkezinde yapıldı. Gürşen Sevinç'in kaleme aldığı köşe yazıları ve hikayelerden oluşan "Mangalda Kalan Küller" adlı kitabına dair de bir değerlendirme bulunan Mustafa Erdoğan, "bir dönem Başbakanlık Murakibi olarak da görev yapan Sevinç'in birçok dernek ve kooperatifte kurucu üyeliği, yönetim kurulu üyeliği, denetçilik ve başkanlık görevlerini üstlendiğini hatırlattı. Ankara'da Akşehirli Sevenler Derneği'nin 6 yıl başkanlığını da yapan Gürşen Sevinç, kitabına yazdığı önsözde, yazmak-taki amacını; "Atatürk'ün zafer aşını pişirdiği, taarruz emrini verdiği Akşehir'i tanıtmak, dikkat çeken bazı konuları, sanatı ve anılarını dostlarımızla paylaşmak" şeklinde ifade ediyor. Kitapta "Akşehir'e Dair", "Anılar", "Gösteri ve Sanat" ve "Sosyal" başlıklı bölümlerde toplam 106 köşe yazısı, hatıra, hikaye vb. yer alıyor. **Bayram Uygun**

www.istasyonhaber.net

İSTASYON HABER

BATIL CEPHESİNİN YENİ HABER İSTASYONU

HAFTALIK YEREL SİYASAL SÜRELİ GAZETE
18 EYLÜL 2023 PAZARTESİ
YIL: 3 SAYI: 109 FİYAT: 10 TL

İSTASYON Hayat

www.istasyonhaber.net

AKSEVDER'DEN GAZETEMİZE ZİYARET

Ankara'da faaliyet gösteren Akşehirli Sevenler Derneği Başkanı Mustafa Erdoğan ve Emekli eğitimci Fikri Er gazetemizi ziyaret ederek imtiyaz sahibimiz Devriş Ahmet Şahin'e derneğin temmuz- ağustos bülteni ve Gürşen Sevinç'in Mangalda Kalan Küller adlı kitabını takdim ederek dernek çalışmalarını hakkında bilgi verdi.

Sayfa: 3

Pervasisız

6 Ekim 2023

AKSEVDER'DE GÖREV DAĞILIMI

Ankara'da yaşayan Akşehirli Sevenler Derneği'nin (AKSEVDER) 1 Ekim 2023 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurulunda seçilen yeni Yönetim Kurulu, mülkiyeti derneğe ait olan binada 4 Ekim 2023 tarihinde gerçekleştirildiği ilk toplantısında görev dağılımını yaptı. Konuya ilişkin açıklamaya göre; iki genç ve iki kadından oluşan yeni yönetimde Başkanlık görevini Ali Baki Çağlayan üstlenirken Selen Kula Başkan Yardımcısı, Asuman Yaşar Yönetim Kurulu Sekreteri, Seçkin Kaymaz Yönetim Kurulu Saymanı ve Abdulkadir Gül de Yönetim Kurulu Üyesi oldular. **Ayşe Okan**

ŞİİR SAYFASI

13 EKİM BAŞKENT ANKARA'DA

Yörükzade
Hikmet ÖZDEMİR

Düştük Anadolu yollarına,
Kurtuluş Savaşı'nda inançla.
Yolumuz keşişti Atatürk'le.
13 Ekim başkent Ankara'da!

Engürü adıyla bilir tarih.
Roma Hamamı ve Tapınağı,
Hacı Bayram Âhiler'e dosttur,
13 Ekim başkent Ankara'da!

Yıldızlarla tanış çıkar Güneş.
Kızıl tepelerin ardına eş.
Kocatepe'de omuzlar kardeş.
13 Ekim başkent Ankara'da!

Misket, Fidayda oynar Seymenler
Kale sokakların yollarında,
Ulus Meydanı'nda güvercinler.
13 Ekim başkent Ankara'da!

Anıtkabir her an aydınlıktır,
Cumhuriyet erdemi anlatılır.
Caddelerinde devlet sırları,
13 Ekim başkent Ankara'da!

Beşevlerden çıkınca yola,
Bakın Kızılay'dan Çankaya'ya,
Esenboğa'dan uçar Dünya'ya,
13 Ekim başkent Ankara'da!

Atatürk'e sahiptir Türk Milleti
Işıklanmıştır Anıtkabir'den,
Kültür sanat yeri Türkiyem'de,
13 Ekim başkent Ankara'da!
Yörükzâde Hikmet Özdemir!

6 MAYIS'TA AKŞEHİR

Cafer ÖZ

6 Mayıs 1972 sabahı

Akşehir Sultan Dağı'nın etekleri

Aheeeeey Aheey
Sultan Daaağı Sultan Daaaağı
Hele bir bak bize
Duyuyor musun feryadımızı?
Hissedebiliyor musun yüreğimizdeki acıyı?
Körpe fidan kesilir mi?
Gök ekin biçilir mi? Sultan Dağı
Nasıl dindirelim bu yürek acısını?
Biliriz ateşle oynanmaz yakıcıdır
Bugün ateşli yürekleri
darağacına astılar Sultan Dağı
Hızır ile İlyas buluştu ya gece yarısı
ve tıp diye durdu ya doğada her şey
Onların da kılları depremedi şart olsun
Ülkesinin bağımsızlığı ve kurtuluşu yolunda
Ölümü kucakladılar haberin olsun.

Cafer ÖZ

Melek Girmez Hanı'na Pervasızla girdi Şener
Aydınlansın diye Akşehirliiler

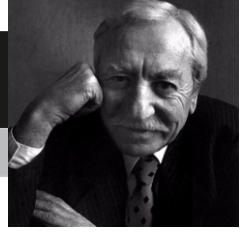

Aydınlananlar kurdu Akademi Vakfını
Komşu oldu Firuze ile eski Pervasız'a

AKŞEHİR'E MEKTUP

Tarık BUĞRA

Akşehir'li Tarık BUĞRA'dan Akşehir'e Mektup

“Son yıllarda geçirdiğim iki büyük hastalıkta gözlerimde buram buram tüten Akşehir'di.

Akşehir'e gidebilsem de, Hıdırlık'tan veya Çobankaya'dan ovaya ve ufuktaki bakır rengi Emir dağlarına bir bakıversem hastalık mastalık hiçbir şeyim kalmayacak; dipdiri olacağım gibi gelirdi bana.

Bunun adına düpedüz sıla hasreti derler, kim bilmez bunu? Olmadı, gidemedim. Şunun şurasında Fatih'e kadar inip yeğenlerini görmeye vakit ayıramayan insanın çocukluk cennetini ziyarete de hakkı yoktur. Boynumuz bükük oturduk. Gün gelir Allah onu da ihsan eder belki.

Belki Tekke Deresi'ni, gene görür, gene Hoca'mızın türbesini ziyaret ederim. Acaba her şey hâlâ benim bildiğim, sevdiğim gibi mi? Nüktesiz, şakasız yaşanmazdı Akşehir'de ve nükteler, şakalar sevgi doluydu: acaba hâlâ öyle mi? Acaba Hıdırlık'ta akşamlar hâlâ mor, eflâton, lâcivert, mavi, yeşil ve pembe karışığı bir huzur şerbeti midir? Acaba, geceleri “yüz dirhemdir kuşağımın şeridi” diyen, “Bi de bizim evlere kon” diyen sesler ve bu seslere erkekliklerini bulduran sazlar gene var mıdır? Kızlar gene yeni evlerine “Atladım geçtim ırmaktan” diye mi uğurlanırsın?

Delikanlılar sıra gezme âdetini çoktan bıraktı, bunu biliyorum. Bari herseler devam etseydi. Fırınlara artık herseler verilmiyorsa, bulamaçlar, heyriler unutuldu ise çok yazık.

Sıla hasreti bu. Hoş görün. İçine aşından ilk oynayışına, Kerpiçlik yüzünden yenmiş ilk baba tokadından ilk arkadaşlığa, ilk öğrenilen türküden, ilk erik hırsızlığına, çeşit çeşit dertlerin ilk tadından, çeşit çeşit neş'elerin ilk coşkunluğuna kadar her şey, her şey ve her duygu girer.

Şimdi, acaba, Nasrettin Hoca Festivali'nin havasında yaşayan hemşehrilerim beni ve benim gibileri hatırlarlar mı? Hatırlar ve şu hali anarlar mı?

Yoksa o festivalin - gelen haberlerden anlaşıldığına göre- Hocamıza da, Akşehir'e de git gide yabancılaşan havasında böyle şeylere boş mu verirler.?

Allah bana Akşehir'i bir daha görmeyi nasip edeceksen böyle festival günlerinde olmasın diyorum.

Yanılmışım inşallah ama bana hemşehrilerim Hoca'yı bile tuhaf tuhaf maksatlara kaptırıyorlar gibi geliyor. Hoca için kurulan kürsülerden kendi hesapları için konuşanların seslerini işittik.

Bir vakitler Sultan Dağlarının arasına bir frize gibi yerleşen o vadiden Türkiye'ye, belki nükte ile bakardık, fakat istihza ile umursamayan alayla değil. Akşehir'in şakası hiçbir zaman ümitsizliğin- bir yabancı gibi- ilânı olmadı. Şimdi bir de bakıyoruz ki. Türkiye'nin kurtuluşu gölün maya tutmasına kalmış. Bu tatsız ses Akşehir'den mi çıkacaktı?

Akşehir iki büyük buhran tadmıştır. Bunlardan göle maya çalarak mı kurtuldu? Yoo.. çalışarak, daha çok çalışarak, daha iyi mahsul buğday, pabuç, pulluk, araba elde etmeye uğraşarak, daha tasarruflu yaşayarak kurtuldu. Bu tek kurtuluş yolunu keşfedişi de Hoca'nın ruhunu iyi bildiği için oldu. Şimdi o ruha bu ters tefsiri verişi nedendi? Herhalde Akşehirililer yüzünden değil.

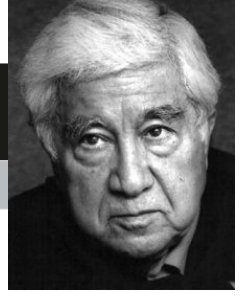
Her mesleğin en iyilerini, en dürüstlerini, en çalışkanlarını çıkararak Akşehir Türkiye'ye öyle mi bakınalı, yapıcı bir örnek ilân edecek yerde bir yabancı gibi, Türkiye'nin bitip gittiğini telkine çalışanlara vasıta mı olmalı?

Fakat eminim, bu Festival havasıdır. Festival bitince Akşehir yine bildiğimiz Akşehir olacak, yapıcı elini Türkiye'yi kurtaracak gayretlere maya çalmak için uzatacaktır. Ben Akşehir'imizin o halini özleyorum. Çalışan yapan, ikaz eden ve seven, benimseyen halini.

AKŞEHİR

Aziz NESİN

Aziz NESİN Akşehir'i yazdı

(21 Haziran 1959'da Akşehir'de ilk Nasreddin Hoca festivali yapılır. Akşehir Belediyesi TBMM'ne, Bakanlara, İstanbul'un, Ankara'nın bütün gazetelerine, yazarlarına, üniversitelerine, elçiliklerin basın ataşeliklerine çağrı yollar; hem de iki kere... Peki kimler gelir? Hiçbir bakan gelmez, TBMM'den sadece milletvekili Ömer Şeker gelir. Üniversiteden tek kişi, Profesör Ahmet Caferoğlu. Elçiliklerden yalnız ikisi: Bulgar Basın ve Kültür Ataşeleri, bir de Tas Ajansı Ankara Muhabiri... İstanbul gazetelerinden sadece Aziz NESİN gelir. Aziz Nesin festivale birkaç kez daha gelir. Akşehir izlenimlerini Akşam ve Vatan gazetelerinde yazar. Bazı yazıları "Sanat Yazıları" adlı kitapta toplanır. Aşağıdaki yazı izlenimlerinden bir kısmını içeriyor.)

Akşehir deyince gözümde yanık Orta Anadolu'nun bir bozkır kasabası belirmişti. Bu türlü kasabaları çok gördüm. Kaldırımlarında insanlar, yürüsem mi yürümesem mi, diye adımlarını dura duraklıya atarlar. İnsanın içine kara bir ağırlık çöker de, boğuluyorum, diye bağırasa gelir. Ben Akşehir'i görüp tanımadan böyle bellemişim. Akşehirliler beni tanışsınlar. Gördüm de hem şaşım hem sevindim. Ben Akşehir'in Nasreddin Hoca'nın yurdu olduğunu unuttuymuşum. Gidin Akşehirliliyi görün de siz de sevinin. Eline, ayağına çabuk Akşehirliler sokaklarda bir gidip bir geliyorlar.

Sokaklarda durup lak lak eden yok. Üç gün kaldım, döndüm dolaşım, bitek çarşafı, umacı olmuş kadın yok. arada bir örtü altına gizlenip dünyaya tek gözle bakan yaşlı kadınlar varsa da Akşehirliler gününü dolduran bu kuşağa olgun bir gülüşle bakıp geçiyorlar; nasıl olsa bitip tükenecek bunlar.

Kalemim övgüye yatkın değildir. Akşehirlileri övüyorsam buna onlar beni değerleriyle zorladılar. Uyanık, canlı, yavuz, ileri kişiler. Bunun nedenini kime sordumsa,

-Eeee... Burası Hocanın memleketi... dedi.

Görevleri Akşehir dışında olan birçok aydınları Nasreddin Hoca günü için sılaya gelmişlerdi. Hangisiyle tanıştıysam ya doçent ya yüksek mühendis, doktor, avukat, hâkim, ya öğretmen yada yüksek memur.

Akşehirliler "Nasreddin Hoca'nın torunlarıyız" diyorlar da bir daha demiyorlar.

Akşehirlilere Nasreddin Hoca günü olarak neden 21 Haziranı seçtiklerini sordum. Yaz başlangıcı olan 21 Haziran Akşehir'in en coşkun baharı. Yüksekliği bin metrelerde olan Akşehir'de yeşiller 21 Haziranda coşuyor. Sırtı Sultan Dağı'na yaslanmış, bir yanını Akşehir Gölü'ne dayamış olan Akşehir'in yanı yöresi hep yemyeşil. Dereçine köyünün bir kirazı var, ben böyle kiraz görmedim. Hem tatlı hem iri, kara bir kiraz, hem de hiç mi hiç kurtlanmazmış. 21 Haziran Kiraz Bayramı da...

Akşehir sokaklarında birçok Nasreddin Hoca dükkânı var: Nasreddin Hoca Şekercisi, Nasreddin Hoca Bakkaliyesi, Nasreddin Hoca Basımevi... dolu Nasreddin Hoca. Bir özel kahve yapmışlar, kutular içinde; adı Nasreddin Hoca Kahvesi. Yapma kahveler içinde kahveye en çok

benzeyeni bu. Dondurmacılar,

— Nasreddin Hoca dondurması! diye bağıryorlar. Bir dondurma istedim. Pilav tabağı gibi bir tabak dolusu dondurma getirdiler. Sakız gibi, mis gibi dondurma.. Kilosu dört lira. Tabağımda 150 gram varmış, 60 kuruş. İstanbul'da o dondurmayı altı liraya zor yersiniz, hem de öylesi değil.

Bir ilçe olan Akşehir'de birçok illerde olmayan güzel oteller var. Biz banyolu, geniş, tertemiz bir otelde konakladık. Nasreddin Hoca günü için çok konuk gelir de oteller yetmezse diye, Akşehirliler gelenlere evlerini açmışlar. Onca kalabalık geldi, hiçkimse yer sıkıntısı çekmedi.

Hoca'nın türbesine gittik. Kasaba mezarlığının ortasında. Her mezarlıkta insanın içine bir eziklik, üzgünlük çöker değil mi? Burda tersine, insanın içi açılıyor, Hoca'nın kabrini görünce yüzü gülüyor. Bu iç açıcılığa dayanamadım, birazcık ağladım. Ama üzülenek değil, sevinerek, sevinçli gözyaşı...

Tirende profesör Caferoğlu'yla beraberdik. Gece oldu. İşte Akşehir, dediler. Bir de baktım şıkır şıkır aydınlık içinde... Bu ne? Sultan Dağı'nı elektriklerle donatmışlar! Elektrik lambalarıyla dağın sırtına Akşehir yazmışlar, geceleyin 20 kilometre uzaktan okunuyor. Bu ışıltı, bu pırıltı Hoca töreni için değil, birbuçuk yıldır her gece lambalarla yazılı Akşehir yanar, ışıldarmış. 22,40'da Akşehir'e geldik. Genç, çalışkan Belediye Başkanı Dr. Rahmi Şirvancı karşıladı. Bizi otomobille kalacağımız otele kadar getirdi.

Öğleden sonra Akşehir İstiklâl Müzesi ziyaret edildi. Bu müze üzerinde birazcık duralım. Bu müze Mustafa Kemal Paşa'nın büyük taarruz kararını verdiği yerdir. Demek Akşehir, Kurtuluş Savaşımızın beşiği. Nasreddin Hoca artık gözümüzde etli, canlı bir varlık olmuş. Onu bugün de görsek hemen tanırız. Ben Akşehir'de birçok Nasreddin Hocalar gördüm. Kısık gözleri gülüyor, sakal telleri gülüyor, yuvarlak yanakları gülüyor. Bu yaşlılar, tıpkı tıpkısına hayalimdeki Nasreddin Hocaydılar.

Törenden bir gün önce tellâl sokaklarda şöyle bağıryordu:

— Yarın Hoca'nın günüdür ha!...Dükkanlara bayrak asılacak. Bayraklar yırtık olmayacak haa!...

Dükkanlar kapatılmayacak. Herkes alışverişinde olacak. Sonra karışmam haaa!...Bu sevimli tellâlin sesinden Nasreddin Hocayı duyar gibi oldum. (Akşam, 25 Haziran 1959)

Akşehir'i görmeden önce orasını kavurucu sıcaklıkta, kır-kıraç, verimsiz topraklı bir bozkır parçası sanıyordum. Gidince şaşırıp kaldım. Bir serin yeşilliğin içine gömülüp yaşayan uygar insanlar. Sizlere uzun uzun Akşehir'in coğrafyasını anlatacak değilim; birkaç gözlemi anlatmak yeter. Bir ilçe olan Akşehir'de iki tane kadın berberi salonu var, büyük şehirlerin çoğunda olmayacak güzellikte kundura boya salonu, üç büyük kitapçı.. Bunlar size bir düşünüyü vermiyor mu?

1959 yılında gittiğim zaman, kitapçılardan birinde beş tane Paris Mateh dergisi görmüştüm, abonelerinmiş... İstanbul'dan sonra ilk sinemanın yapıldığı yer, Akşehir... Törenin ilk günü, İstanbul 39 derece ısı altında cayır cayır yanarken, Akşehir'de ısı 22 dereceydi.

Akşehir'e gece giriyorsanız, uçsuz bucaksız ovada daha on beş-yirmi kilometre uzaktan, gece karanlığına elektrikle yazılmış kocaman Akşehir yazısını okursunuz; karanlık gökyüzünde yıldızları çatlatan bir başka yıldız kümesi... Bana deli der misiniz, Akşehirlilerin yerden gökyüzüne fırlatıp serptikleri bu yıldız kümesinin lambalarını saydım; 680 lamba...

Birinci anma törenine gelişimde, Akşehir'in eteklerine yaslandığı Hıdırlık'ta bu ışıkları tören için mi yaktıklarını sormuştum da, "Yooo" demişlerdi, "her gece böylece yanar, nam olsun..." Şimdi elektrik lambalarından Akşehir yazısının üstüne bir ek daha koymuşlar: Atatürk'ün ışıktan profili...

Şehrin sırtını dayadığı çamlar içindeki Hıdırlık'tan şakır şakır Şarлак suyu akar, Taşdelen suyu güzelliğinde, buz gibi bir su... Şehirde içilen de, kullanılan da hep bu sudur. İstanbul'da susuzluk derdi canımıza tak dediğinden bu güzelim Şarлак suyuyla yıkanmaya kıyamıyordum. Banyo yaparken akıp giden bu güzelim su, sanki ziyan olacakmış gibi geliyordu bana...

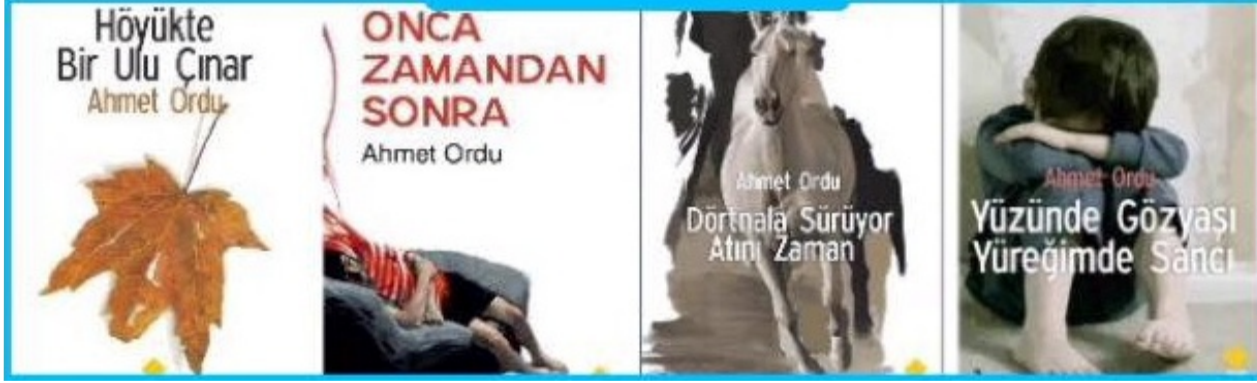
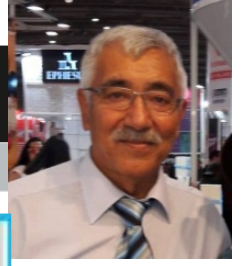
Sözün kısası, bu Akşehir görmeler, gezmeler ister, bir anlatılmaz ilçedir. (Vatan, 29 Haziran 1962)

Benim güzel Arkadaşlarım

Hiç unutmadım hiç; onları, o günleri...

Ahmet ORDU

Akşehir'li yazar Ahmet ORDU AKSEVDER için yazdı

62 yılının yaz sonlarıydı. Babamla, ilk horozlar öterken köyden yola çıktık. Ürettiğimiz ürünlerin en meşakkatlisini götürüyorduk şehre, en kutsalını... At arabamıza yüklediğimiz dört çuval buğdayı satacak, benim okulla ilgili ihtiyaçlarımı giderecektik.

İki saat kadar süren yolculuğumuzun sonunda, günün ilk ışıklarıyla girdik şehre. Sığırönü Mahallesi'nin evlerini geride bırakıp da Yıldırım İlkokulu'nun önünden geçerken okuduğum sınıfın camlarına takıldı bakışlarım. Sanki o pencereler açılacakmış da orada Fehmi'yi, Ayhan'ı, Nazmi'yi, Selime'yi, İkbâl'i, Beyhan'ı falan görüvereceğimi sandım bir an. Ve o bir anlık sürede, arkadaşlarımı ne kadar da çok özlediğimi anladım. Ne kadar da çok...

O yıl mezun olmuştuk. O yolculuktan üç ay kadar önce. Tüm arkadaşlar, gözyaşları içinde kucaklaşıp vedalaşmıştık birbirimizle. "Okullar açılınca görüşürüz" demiştik. "Akşehir Ortaokulu'nda buluşuruz..."

Şehrin ana caddesinden geçip doğruca Buğday Pazarı'na vardık. Meydanın bir köşesine arabamızı durdurup atları torbaladı babam. Meydanı çevreleyen dükkânlar yeni açılıyordu. Kimi dükkânların önünde başka köylerden gelenler de vardı. Bizden sonra birkaç öküz arabası, at arabası daha girdi meydana. Yaz boyu geçilen emeklerin, dökülen alın terlerinin karşılığı olan nimet, araba araba akıyordu şehre. Ürünler satılacak, ihtiyaçlar giderilecek öğle olunca da lokantalarda etlemekler yenilecekti.

Birkaç alıcıdan fiyat aldı babam. Sonunda en yüksek değeri biçen tüccara indirdik malı. Hesabı gördükten sonra at arabamızı Çukur Han'a çektik. Sonra da,

babam "Önce bir karnımızı doyuralım" dedi.

İplikçi Cami'nin alt aralığından geçip Arasta'ya çıktık. İlk sokakta yürürken dükkânlardaydı gözüm. Ayakkabı, elbise dükkânları sıralıydı. O sokağı kesen ara sokaklarda da aynı ürünleri satan dükkânlar sıralanıyordu. Arada, terziler, berberler, yorgancılar, manifaturacılar... Bir an önünden geçtiğimiz dükkânın vitrinine takıldı bakışlarım. Takım elbise giydirilmiş bir çocuk manken vardı. Durup bakmaya başladım. Açık mavi, boyuna ince çizgili bir elbise idi. Çok hoşuma gitmişti. Ben boylardaydı çocuk...

- Ahmet!

Babamdı çağıran. İlerdeki sokağın köşesinde durmuş beni bekliyordu. Babama, "Bak burda var" diyecek oldum, diyemedim. "Eğlenip durma!" dedi. Suratı karargındı. Koşarak yetiştim ardından. Doğruca Helvacı Muharrem'in dükkânına götürdü beni. Orada tırnaklı pideyle zeytin yedik. Çay da içtik yanında. Yemek yerken hep aklımdaydı o elbise. "Hadi" diyordu babam arada. Zeytin tabağını göstererek, "Pideyi zeytinin yağına ban da ye" diyordu...

Helvacıdan çıktıktan sonra, aynı yoldan geri döneceğimizi sanırken, babam Arasta'nın başka bir sokağına saptı. Tanıdığı biri vardı da onun dükkânına mı götürüyordu beni? Aklım o dükkânda kalmıştı. "Baba" dedim, "ben bir elbise gördüm, o elbiseyi alalım, o dükkâna gidelim..." "Şimdi sırası değil, sonra geliriz" deyip yürüdü babam. Şaşırdım. Sonra, dediği ne zamandı? Buğdayı satmış parasını cebimize kuymuştuk. Giysi alacağımız çarşının tam da göbeğindeydik. Ceket, pantolon, ayakkabı... Bunlar için gelmemiş miydik?

Handan arabamızla ayrıldıktan sonra bu kez çay kenarındaki Arabacı Kemal'in dükkânına vardık. "Tekerlerin şinalarında, arka sol tekerin göbeğinde sorun var" falan deyip duruyordu babam. "Önümüz pancar, makas falan yağlansa iyi olur" diyordu.

Kemal Usta'yla merhabalaştık. Tahminim doğru çıkmıştı, tamire getirmişti arabayı. Tekerlere falan baktı usta. Yapılacaklar konuşulduktan sonra, beygirleri koşumlarıyla birlikte arabadan ayırdık, yan taraftaki dut ağacının gölgesine çektik. Kalfa, çırak hemen giriştiler işe. Canım sıkıldı. Nereden çıkmıştı bu araba işi?

Arada yan dükkândan tan tun sesleri geliyordu. Merak bu ya, o tarafa yöneldim. Ardına kadar açılmış kapının boşluğundan zor seçiliyordu içerisi. Geride yanan bir körüklü ocak, önünde kocaman bir örs, güçlü kuvvetli iki kişi -ellerinde maşa, çekiç- karşılıklı durmuş, demir dövüyorlardı.

Tan tin, tan tin seslerine dalıp gittiğim o an, "Ahmet..." dedi biri. Baktım, Ömer... Okul arkadaşım! Kucaklaştık...

Yüzü hep gülüyordu Ömer'in. Yaz boyu demircide çalışıyormuş. "İlyas da çalışıyor, yan sanayide" dedi bir ara.

- Buraya yakın, istersen bir uğrayalım...
- Elbette, iyi olur.

Ustasından beş dakikalığına izin aldı Ömer. Ben de babama haber verdim, yürüdük.

Garibime gitmişti bu durum. Çünkü biz, biz köy çocuklarını tarlada, bahçede boduk bücük peşinde koşturur; şehirli çocuklarını ise yaz tatillerinde yan gelip yatarlar diye bilirdik. Sinemalar, parklar, top peşinde koşmalar...

Vardığımız dükkân bir oto tamirhanesiydi. İlyas bizi görünce gülerek yanımıza geldi. Üzerinde yer yer yağ lekeleri olan bir tulum, elinde üstüğü... Hemen, kaputu açık bir kamyonunun başında duran ustasının yanına vardı, izin istedi. Bizlere bakarak, "Öyle boşa oturmak olmaz, çay söyle arkadaşlarına" dedi usta. "Gazoz söyle..." Ustasının bu tavrından gururlandı İlyas. Az ilerdeki kahvehaneden üç gazoz alıp getirdi. Sınıf arkadaşlarımızdan, haşarıllıklarımızdan, yediğimiz dayaklardan konuştuk. "Senin Ali Cemal de berbere çırak durdu" dediler. "Arasta'da, Berber Kemal'a..."

İnanamıyordum! Daha dünün itişip kakışan çocukları, iki üç ay gibi bir sürede adeta kocaman birer adam olmuşlardı! Konuşmaları, tavırları... Sanırım her ikisi de yollarını çizmiş, okumak defterini çoktan kapatmışlardı. "Köydeyim" dedim

onlara. "Gezip dolaşmaya geldim" dedim. Ortaokuldan, kayıttan falan söz etmedim. "Yine görüşürüz" deyip her ikisini de kucakladım, ayrıldım yanlarından.

Kemal Usta'nın dükkâna varınca arabamıza bir baktım; sandık bir tarafta, tekerler bir tarafta, ok, falaka... Canım daha çok sıkıldı. Bu işler bitecek de çarşıya gidip elbise ayakkabı alacağız! Sonra, fotoğraf... Babam, aklımdan geçenleri anlamışçasına, "Bu iş uzun sürecek" dedi. "Sen istersen okula bir uğra, kayıt mayıt ne gerekiyor, bi öğren... Okulu bulabilir misin?"

"Tabii bulurum!" dedim büyük bir sevinçle. "Ulu Cami'nin arkasında..."

Nasreddin Caddesi'ni boydan boya geçip dükkânlara, işyerlerine baka baka doğruca Arasta'ya, Arasta'daki o dükkâna vardım. Mavi elbise duruyordu. Vitrine yaklaşım iyice baktım. İçinde sarıya çalan bir gömlek, griye yakın çizgili bir kravat, altında jilet gibi ütülü bir pantolon... Bayıldım! Kapıda görünen babam yaşlardaki dükkân sahibine, "Amca bu elbise kaç?" dedim.

- Sana mı olacak?
- Bana. Bu yıl ortaokula yazılacağım da...
- Afferim sana!
- Parası ne kadar?
- Babanla gel...

Gömlek cebimdeki tükenmez kalemimle not defterim dikkâtini çekti amcanın. "Nerden aldın onları?" dedi.

- Almadım. Okul müdürümüz armağan etti.
- Oo!

- Meydandaki bayram töreninde okulumuz adına şiiri ben okumuştum da...

- Afferim len gara oğlan!
-Çok mu para eder bu elbise?
- Babanla gel, babanla... Kolay ederiz.

Sevindim. Demek ki ucuza da verecekti. Çünkü sevmişti beni, "Afferim" demişti.

Ayrıldım oradan. Başka dükkânlara falan dönüp bakmadım bile. Olacaksa o elbise olmalıydı...

Şehrin büyük meydanına vardım. Uzaktan Atatürk heykelini görünce sevincimi, heyecanımı tutamadım.

Adımlarım kendiliğinden hızlandı. Çünkü çok çok merak ediyordum bu heykeli. Köydeydik, açılışına göndermemişti babam. "Okullar açılınca nasıl olsa her zaman görürsünüz" demişti. Önünde durup uzun uzun baktım. At üzerinde bir heykelle karşılaşacağımı

sanmıştım. Ama bu da güzeldi. Üzerinde subay elbisesi, başında şapkası, sol eli göğsü üzerinde, oldukça görkemli görünüyordu Atatürk'ümüz. Bakışı duruşu... Bir an heykelin alt yapı çalışmalarının yapıldığı günler aklıma geldi. Çarşıya çıktığım zamanlarda gördüm yapılan işleri. Temel kazısında falan Öğretmen Okulu'ndan, Lise'den, Sanat Okulu'ndan ağabeylerimiz çalışmıştı.

Meydanda dururken bir de 23 Nisan Bayramı'ndaki şiir okuyuşum geldi aklıma. Önümde bayraklarla süslenmiş kürsü, üzerinde mikrofon, tüm alanı çın çın çınlatışım... Ali Cemal da yanımda durmuştu. Öğretmenimiz beni diğer şiir okuyacak öğrencilerin arasına gönderirken Ali de benimle gelmeye kalkıştı. "Senin ne işin var?" dediğinde öğretmenimiz, "Olur mu öğretmenim, arkadaşımı yalnız bırakır mıyım hiç?" demişti Ali. "Başka okul çocukları falan bakarsın döverler!" Bu kez gülerek, "Hadi bakalım kerata seni..." demişti öğretmenimiz. Ben şiiri okuduğum sürece Ali Cemal da yanımda durup töreni izleyenlere gülücükler dağıtmıştı.

Ulu Cami'ye giden o işlek caddede yürüdüm sonra. Pastacı, çaycı, dişçi, dikici, fotoğrafçı, terzi, berber dükkânlarının sağlı sollu sıralandığı, hayli de işlek olan bu güzel cadde, artık her gün gidip geleceğim okul yolum olacaktı. Caminin alt tarafından yürüyerek, yine yolları taş döşeli dar sokaklardan geçip ortaokula vardım. İki katlı, çok pencere binanın mermer merdivenleri önünde durup, içinde okuyacağım o kutsal yapıya uzun uzun baktım.

Girişteki camlı panoda asılıymış kayıtlı ilgili bilgiler. Nüfus cüzdanı, diploma, altı adet resim... O bilgileri bir güzel not ettim cep defterime.

Kemal Usta'nın dükkâna vardığımda, tüm işlerin tamamlanmış olduğunu gördüm. Atları falan arabaya koşmuş, beni bekliyordu babam. Bir teneke Vita yağı almış, bir teneke pekmez, Antep ağdası, iki tane çarşı ekmeği, şeker, çay, bir kutu bisküvi, üzüm...

Babam ne ettin ne gittin diye sormadı bana. "Hemen gidelim köye" dedi. Şaşırdım. "Hani ceket alacaktık ya?" dedim. Sesim titredi. "Hani fotoğraf çekinecektim..." Ağladım ağlayacağım... "Bir dahaki sefere yapalım o işleri" dedi babam. "Okulların açılmasına daha var nasıl olsa" dedi.

Bir şey demedim. Bindim arabaya. O aldıklarına falan dönüp de bakmadım. Madem elbise alınmayacaktı neden getirmişti beni. Bir dahaki sefere ya getirmezse... Niyeti beni okutmamaksa... Sınıfları tıkr tıkr geçiyordum hep.

Hem de taktirle, teşekkürle... Ama babam, bir şeye canı sıkılınca ya da bir suç işlesem, "Ne okutacaktım, benim tarlalarımı eller ekıyor!" deyip duruyordu. "Beni kızdırma, göçü gölünü sarar doğru köye boylarsın!" diyordu.

Şükür korktuğum başıma gelmedi. Ertesi hafta yine at arabamızla geldik şehre.

O sabah buğdayımızı sattıktan sonra doğruca Arasta'daki o dükkâna götürdüm babamı. Ancak o çok beğendiğim elbise satılmıştı... Üzüldüm. Gözlerimin sulandığını görünce o amca, "Daha güzelleri var" deyip gönlümü almaya çalıştı. Başka bir takım aldık.

Siyah-gri arası bir şeydi. Ceketini üzerime giyince, "Tam da oturdu, çok da yakıştı!" dediler babamla o amca. Anam da öyle olsun demişti zaten. "Akçıl falan olmasın aman herif, garacalı olsun, kir götürsün" demişti. İçine maviye çalar beyaz bir gömlek, bir de kravat...

Bir başka dükkândan siyah bir potin aldık. Giyince, "Biraz bol geldi ayağıma" dedim. "Tamam tamam, bu olsun" dedi babam. "İki aya varmaz ayakların büyür" dedi. Pırıl pırıldı. Bağcıklı, gıcır gıcır olan o ayakkabıları ayağımdan hiç çıkarasım gelmedi. "Köye kadar giyeyim mi?" deyince, "Okullar açılana kadar unut" dedi babam.

Arastanın öte ucuna yürüdük. Sobacıların, demircilerin arasından geçip tabak, tencere satan dükkânların arsındaki şapkacıya vardık. "Erbil Kasketleri" yazıyordu kapı üzerindeki levhasında. Dükkânın içi şapkadandan geçilmiyordu. Duvarları boydan boya kaplayan raflarda ortaokul, lise, sanat okul şapkaları, kulaklı kulaksız çocuk şapkaları, fotr şapkalı, köylü kasketleri... Çeşit çeşit, yığılı... Oradan da içinde "Alameti Farika" yazan "Erbil Marka" ortaokul şapkası aldık. Siyah kalaklı, sarı şeritli, lacivert bir şapka. Tam da başıma göre...

Fotoğraf çektirdik Kanaat Kitabevi'nin hemen dibindeki Foto Rekor'da. Etlekmek de yedik o gün. Küçük Kebapçı'da... Her alışverişte, bu sefer eli titremedi babamın. "Sen yeter ki oku!" dedi.

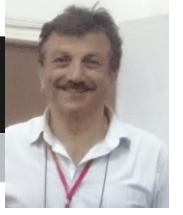
Günler geçti bir bir. Tüm doğanın biraz daha sarardığı o eylül sabahı ortaokulun bahçesinde buldum kendimi. Okul kıyafetleri içinde yüzlerce öğrenci... Üst sınıf öğrencilerin yanında acemiliğimiz her halimizden belli...

Uğur'la karşılaştım, Tarık'la, Rüksan'la... Onlarla karşılaştıkça sevincimiz bedenlerimizden taşıdı. Ama yine de gözlerim hep Ömer'le İlyas'ı aradı.

AKŞEHİR'İN MEŞHUR SOKAĞI: ENSE IRMAK

Mehmet KOÇ

Bu yazı Akşehir'in damadı, Öğretmen, Yazar Mehmet KOÇ'un "Tarih Sayfalarında Akşehir" Facebook sayfasından alındı.

Güneyinde İbre Sokağın kestiği, kuzeyinden ise Mektep Sokakla sonlanan doğudan Yağlıdede, batıdan ise Eğri Sokağın kestiği Şirin Irmak (Ense Irmak) sokak Akşehir'in en eski sokaklarından biridir.

Sultan dağlarından aşağı akan sulardan Akşehir'de yaşayanlar tarih boyunca değirmen döndürmede, içme ve temizlik suyu olarak kullanmada hatta elektrik üretmede bile yararlanmışlardır. 1878 Yılında Akşehir Kaymakamlığı yapan Bereketzade İ.Hakkı bu konuda şunları yazmaktadır.

"Dağdan kasabaya inen sular, üst taraftaki evlere oluklarla şarıl şarıl akıyor; olukların önlerindeki taşteknelerden de alt taraftaki evlere zincirleme bir suretle akarak ta ovanın kenarındaki mahallelere kadar geliyor. Fakat evden eve, bu minval üzere geçtiğinden, tekneler içinde ise kap kacaklar, çoluk çocuk bezleri yıkandığından suyun acıcılık vasıfları değişiyor, tadı, rengi, kokusu değişiyor, bozuluyor.

Bunu için yukarı ki mahalleler ile aşağı mahallerle arasında niza eksik olmuyor. Bu niza tabi ki bizim zamanımıza da intikal eyledi. Bir türlü mesele halledilemiyor, nihayet belediye marifetiyle Karahisar-ı Sahip'ten musluklar ısmarladım. Musluklar geldi. Böylece kurnalara takılan musluklar sayesinde su da latif mahiyetini bozmayarak ta kasabanın altına kadar billur gibi bir renkte aktı."

Yine Fransız seyyah Clement Huart, 26 Mayıs 1891 tarihinde Akşehir'e ulaşmış ve Akşehir'deki sularla ilgili şunları yazmıştır: "Akşehir, Sultan Dağı'nakeyifle yaslanmış tepelerden inen suları ile yıkanan bir şehir. Sokaklardan dereler akıyor. ..."

Bir zamanlar böyle ortasından ırmak akan sokağın adı günümüzde resmi olarak "Şirin Irmak Sokak" olsa da genellikle Akşehirililer, Ense Irmak veya Ensi Irmak Sokak olarak bilirler.

Anadolu Selçuklu devrinde Akşehir, sultanların bir eğlence yani sayfiye yeri idi. Anadolu Selçuklularında kuş beslemeye meraklı oldukları tarihi kayıtlarda mevcuttur. Özellikle güvercin besliyorlardı. Selçuklu", "Selçuk" ya da Konya'da halk arasında söylendiği şekliyle "Enseli" olarak adlandırılan güvercinler, bir zamanlar Anadolu Selçuklu devletine başkentlik yapmış bulunan Konya yöresine özgü yerel kuşlardır.

Buradaki "ense" sözcüğü kuşun kuyruk bölümü için kullanılmakta idi. Selçuklu devrinde Akşehir'de de beslenen bu güvercinlerin su içmeleri için Akşehir ırmağından bir kanalla ayrılarak alınan suya "Ense Irmak" denmekteydi. Bu rivayete göre "Ense Irmak Sokak" adı böyle verilmiştir.

Bir başka anlatımda ise bu sokağın etrafında genellikle hali vakti yerinde olan zengin aileler

oturuyordu. Bu ailelerin özellikle hanımları bir yere gitmek istediklerinde fayton kullanıyorlardı. Ancak tekerlekleri devamlı suya düşen faytoncular:

“-Abla, sizin sokak “Ensi Irmak Sokak” oraya giremeyiz,” söylemeleri üzerine yerel şive ile “Ensi Irmak Sokak” şeklinde söylendiği için sokağın bu adı aldığı iddia edilmektedir.

Şirin Irmak Sokağın bir tarafında Kızılca diğer tarafında Çay Mahallesi bulunmaktadır. Kızılca tarafında hemen ilk sırada tarihi Telloğlu Mescidi yer alır. Ense Irmak'ta genellikle arkası bahçe olan evler karşılıklı olarak sıralanmaktadır.

Akşehir ırmağından kanal ve oluklarla alınan su yerine 1930'lu yıllarda dağdan top yeri altına getirilen su Ense Irmağına bırakılmaya başlanmıştı. Komşuluğun, dostluğun ve arkadaşlığın yoğun yaşandığı bu sokağın ortasından akan ırmak erkeklerin, kadınların ve çocukların farklı işlerine yarıyordu. Örneğin Akşehir ve çevresinde çok sevilen termiye için bu ırmak birebir idi. Yeşil halde toplanan termiye siyah kıl çuvallara doldurularak çaya konup, sararınca kadar birkaç gün akan suda bekletilirdi. Sanki o zamanki Ense Irmak, termiyenin doğal beyazlaştırma tesisi idi. Yine erkekler buradan aldıkları sularla evlerin arka bahçelerini sularlardı.

Kadınların hepsi sabahtan evinin önü toz kalkmasın diye ırmaktan su serpererek, ıslatıp süpürür ve kimse ne sokağa ne ırmağa çöp atmazdı.

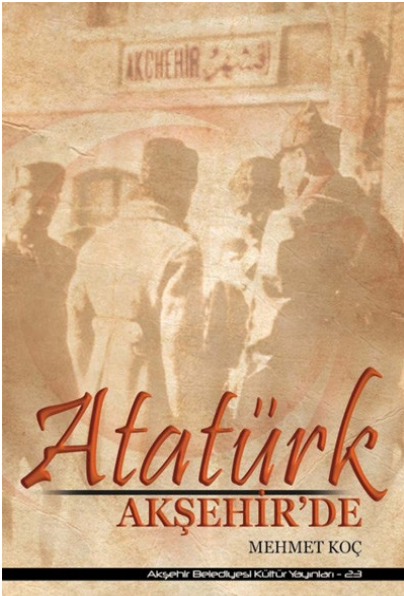
Irmakta kadınlar çamaşır, halı, kilim hatta battaniye bile yıkarlardı. Bazen o sokakta oturmayanlar bile at arabası tutarak halılarını buraya getirip yıkadıkları oluyordu. Bu sokak aslında çocuklar için çok cazip idi. Çocuklar mahalle arkadaşlarıyla tüm gün ırmağın içinde ve dibin de oynardı. Hatta küçükler içinde yüzerler, bazen akıntıya kaptırdıkları terliklerinin peşinde koşarlardı.

Akşam olunca evin duvarına yaslanarak suyu seyredip hayaller kurarlardı. Geceleri de suyun hışırlı hışırlı akan sesiyle uyurlardı.

1938 ile 1946 yılları arasında Akşehir Belediye Başkanlığı yapan Mustafa Şarlak döneminde Ense Irmak Sokak yerine Şirin Irmak Sokak adı Belediye Meclisince tescillenmiş idi. Böylece haritalarda bu sokak adı Şirin Irmak Sokak olarak yazılmaya başlandı.

1984 ile 1989 yılları arasında Akşehir Belediye Başkanlığı yapan M. Yaşar Cenikoğlu döneminde araç tekerleklerinin su kanalına düşüp zarar görüyor şikâyetleri yüzünden top yeri altından boru ile gelen su Akşehir çayına akıtılmaya başlandı ve susuz kalan su kanalı kapatıldı.

Böylece içinden su akan Akşehir Sokağı sıradan bir sokak haline geldi. Ancak yaşananlar hayallerden silinmedi.

ENSE IRMAĞIM

Müşerref Köksal GÜMÜŞ

Akşehir'li Müşerref Köksal GÜMÜŞ Temmuz 2014'de AKSEVDER Bültende yazmış

Tekke Dağları'nın bereketli karlarından eriyip bir zamanlar Akşehir elektriğinin üretilmesini sağlayan motor dairesinden çıkıp evlerin altından geçerek gün yüzüne çıkan ırmağım... Çok küçük bir su olmana rağmen bir sokağa ismini verecek kadar güçlü, üzerinde ördekleri gezdirecek, çocukları eğlendirecek kadar neşeli ve kenarındaki evlerde barındırdığın kültürlü insanlar kadar asil bir su idin. Şimdi üzerin kapandı. Adın "Şirin Irmak" oldu..

Olsun gizemin hala belleğimizde olup o evler her ne kadar el değiştirse de asaletini hala korumaktadır.

O evlerde kimler oturmadı ki:

- ◆ Şeriye Kâtibi Ahmet Amca,
- ◆ Komser Şükrü Genç,
- ◆ Cumhuriyet İlk Okulu Başöğretmeni Osman Yılmaz, kızı Melahat Oğulları Ertuğrul, Fikret ve Sedat Yılmaz,
- ◆ Vahide Sevinç. Oğulları Ruşen Sevinç ve Gürşen Sevinç,
- ◆ Helvacı Hayrani'nin doktor çocukları, Akşehir Bankası Müdürü Abdukadir Akgüngör ve Nevzat'tan Cevat'a kadar altı çocuğu On yıl Akşehir Belediye Başkanlığını yürüten Cevdet Köksal,
- ◆ Dr.Nuri Köksal ve halen Aksev'de görev yapan Belma Köksal,

- ◆ Akşehir Devlet Hastanesi'nde yıllarca çalışan Fuat Köksal,
- ◆ İplikçi Camii müezzinlerinden Mehmet Emin Hoca'nın çocukları; Posta Müdürü Yaşar Akçetin ve Hayriye Öğretmen
- ◆ 1966-1968 yıllarında Belediye başkanlığı yapan Dr. Rahmi Şirvancı,
- ◆ Gazi İlk Okulu öğretmenlerinden 1896 doğumlu Mahmut Köksal
- ◆ Ata ve Develi öğretmenler

Daha isimlerini unuttuğumuz Akşehir'e hizmet veren pek çok öğretmen ve resmi görevlilerin hepsi, elektrik motor dairesinden çıkıp Yağlıdede'ye kadar akışına devam eden kültür hazinesi küçük Ense Irmak'ın büyük insanlarıdır.

Ayrıca saatçi Eyüp, Şeker Ahmet, Angılcılar, Kalaycı Salimler, Tamirci Ahmet Tok ve oğlu Kadir, Bahçıvan Azmi ve Cezmi kardeşler, Yıllarca muhtarlık yapan Mehmet Toka vs. Ense Irmak'ın renkli simalarıdır.

Ebediyete intikal edenlere Allaha rahmet, hayatta olanlara sağlıklı ve mutlu yaşam diliyorum.

Akşehir'de Kitaplarla Hasbihal

Bülent KESKİN

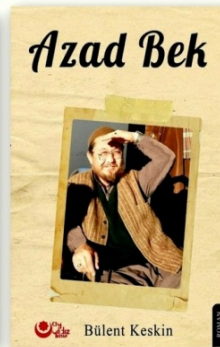
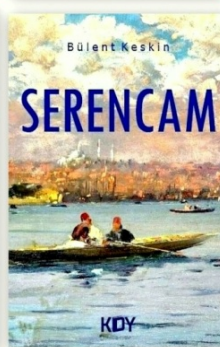
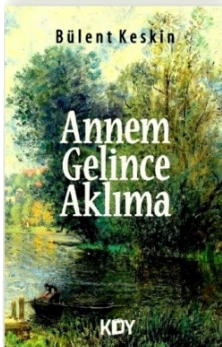
Akşehir'de yaşayan yazar Bülent KESKİN AKSEVDER için yazdı.

Bundan yaklaşık yedi sene önce birisi yanıma gelse; "Akşehir'e gideceksin ve orayla ilgili kitaplar yazacaksın!" deseydi nasıl bir tepki verirdim bilemiyorum ama muhtemelen böyle bir şey olmayacağını düşünürken aynı anda da tebessüm ederdim galiba! Hayat, bazen yaptığımız veya yapmak zorunda olduğumuz seçimler neticesinde bizleri bir yerlere sürüklüyor ve ben de böyle bir seçimim sonucunda bu müstesna şehre geldim.

İnsanların bir kısmı yaşadıkları yerleri merak ederler; bende de bir miktar bu merak olmuş ki önceden sadece adını bildiğim, Nasreddin Hoca dışında çok fazla bir malumatım olmayan bu yere dair bulabildiğim kaynaklardan bilgi edinmeye başladığımda büyük bir şaşkınlık yaşamıştım. Çevremdekilerle öğrendiklerimi paylaşıırken bu şaşkınlığımı üzüntüye dönüşmüştü. Bu yazdıklarımı okuyan hiç kimse kendi üstüne alınmasın ama bu müstesna şehir hakkında çoğu kimsenin doğru dürüst bir bilgisi olmadığı gibi aslı astarı olmayan sözlerle yaşadıkları bu şehirle ilgili ifadeler kullanmalarına üzülmeyim dersem yalan olur! Buraya gelen bir yabancı olarak ulaşabildiğim eserlere kolaylıkla ulaşabilecek olmalarına karşın ulaşmayanlar olduğu gibi ulaşıp da okumadıklarını, öğrenmediklerini

söyleyenleri görmek daha kötüydü. Biraz düşününce tarih kitaplarının, araştırma eserlerinin yanısıra edebi eserler vasıtasıyla insanlara en azından yaşadıkları coğrafya ve sahip olunanlar hakkında bilgi aktarabileceğimi, merak uyandırabilirsem diğer eserleri de okumalarına vesile olabileceğim fikrine varmıştım. Dünyanın Ortasındaki Şehbal, işte bu çalışmanın eseri olarak ortaya çıktı. Akşehir'den çalınarak yurtdışına kaçırılan Selçuklu dönemine ait birer şaheser olan, ceviz oyma tekniğiyle yapılmış Seyyid Mahmud Hayrani ve Şeyh İbrahim Veli Sultan türbelerinin sandukalarının birinin Kopenhag'da birinin Berlin'de olduğunu, hangi zaman diliminde ve kimler tarafından bu hainliğin yapıldığını, içerisindeki iki farklı aşk kurgusuyla birlikte okuyan birçok kişi öğrenmiş oldu.

Türk İstiklâl Harbi'nde, Sakarya Zaferimizden sonra Garp Cephesi Karargâhının alındığı yerin Akşehir olduğunu, taarruz planlarının ve hazırlığın burada yapıldığını tahsil seviyesi nerelerde olursa olsun çok az kişinin bildiğini düşünüyorum. Dahası bu hazırlıkların ne

zorluklar içerisinde olduğunu, kadınların, yaşlıların, çocukların da neler yaptıklarından da bihaber oldukları kanaatindeyim. Bu yüzden o zamanlarda yaşananları gerçek olaylarla kurgulayarak yazdığım, Kumrular Ağlar İçimde adını verdiğim romanımda yüz sene öncesinin Akşehir'inin nasıl olduğunu anlarken aynı zamanda yaşanan güçlüklerin içerisinde sizin de olduğunuzu fark edersiniz.

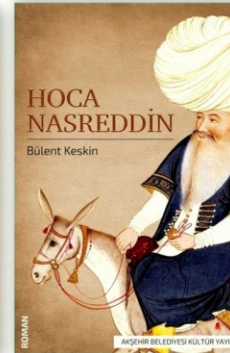
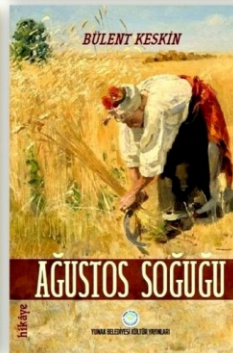
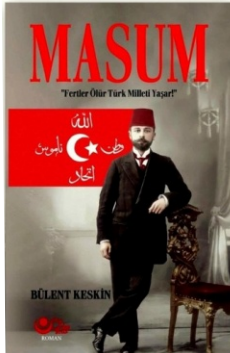
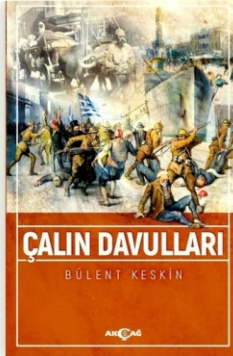
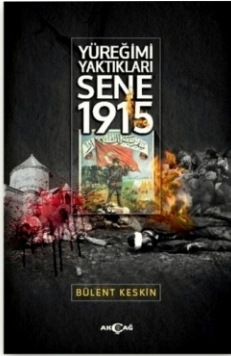
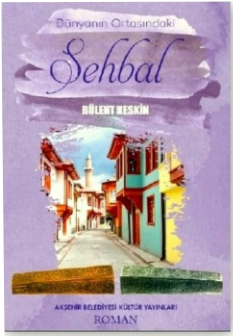
Güldürürken düşündüren, düşündürürken de güldüren Nasreddin Hoca'nın yaşadığı bu topraklarda bulunmanın, hayatımızı sürdürdüğümüz bu coğrafyaya borcumuzun bir taksidini ödeme gayretiyle Hoca Nasreddin adını verdiğim, gönül dünyamızın bu çok önemli şahsiyetinin hayatını fıkralarıyla bütünleştirerek, akılda kalıcı ve okuyanların kendilerini onun yanında hissedecekleri bu roman fikrini düşünüp, yazmak ve ortaya çıkarmak da bana nasip oldu. İnşallah Nasreddin Hoca'mızın ruhu şad olmuştur. Yukarıda değindiğim bu üç romanımı da Akşehir Belediyesi Kültür Müdürlüğünden temin edip okuyabilirsiniz.

Bu güzel şehre ait kaleme aldığım bu romanlarla bir nebze de olsa kendimi bahtiyar hissediyorum. Edebi

eserler insanın ruhlarına dokunmak içindir. İnşallah ben de hem Akşehirililerin hem de bu romanları okuyarak buraları merak edenlerin ruhlarına dokunabilmişimdir. Geçenlerde bir delikanlı, galiba bu yazdıklarımı okumuş olmalı ki; "Akşehir'le ilgili bu üç romandan başka roman yazacak mısınız?" diye sordu ki bundan da memnun olmadım desem olmaz! "Akşehir'e dair o kadar çok yazacak şey var ki yazmak isteyen herkes yazmalı bence!" diye sorusunu cevaplayınca gözlerindeki parlıltı çok belirgin bir biçimdeydi. Bu arada dünyada Akşehir adında ikinci bir şehir olduğunu da yakın zamanda öğrendim. Sırpça olan Belgrad'ın Türkçe karşılığı Akşehir demekmiş.

Akşehir'in kültürle, sanatla, edebiyatla birlikte daha da güzelleşeceği, geçmişle geleceğin birbirine karışmadan ama birbiriyle yaşanabilir, estetik kaygıyı yitirmeden hem tarihi dokusu bulunan hem de modern bir şehre doğru olan serüveninin nihayetinde çok daha iyi yerlerde olacağını temenni ediyorum.

Saygılarımla...

AKSEVDER'DE NELER OLUYOR / OLMUYOR

Ali Baki ÇAĞLAYAN Aksevder Yönetim Kurulu Başkanı

Değerli Üyelerimiz;

1992 yılında kurulan Akşehir'i Sevenler Derneği bugün tam 31 yaşında.

31 yılda elbet başarılı işler yapıldı. Dernek kendi binasına kavuştu. Başta Akşehir olmak üzere yurt içi geziler düzenlendi, toplantılar yapıldı, Herseler, Etliekmeçler yenildi. Eski arkadaşlarla Ankara'da buluşuldu, yeni dostluklar kuruldu. Üniversite öğrencilerine burslar verildi.

Teknolojinin gelişmesiyle iletişim araçlarının artması, nesil farkı, yeni yurtların açılması, AKSEV'in yükseköğrencilerine burs vermesi, Pandemi ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle AKSEVDER'in kuruluş amacını gerçekleştirmesini zorlaştırdığı gibi Ankara'da yaşayan Akşehirli Aksevder'e ilgisini azalttığı kanısındayım.

Bazı üyelerimiz dernekle olan gönül bağını kopardı. Bazı üyelerimiz yıllık 60 TL'lik aidatlarını 4-5 yıldır ödemedi. Aidat borcu nedeniyle üyelikten çıkarılmalar, istifalar, alınganlıklar, kırgınlıklar ve vefatlar nedeniyle 250'lere kadar çıkan üye sayısı 70'lere düştü.

2023 yılı itibarıyla yıllık 120 TL'lik üye aidatlarıyla derneğin ayakta durması, etkinlikler yapması, Akşehir'e ve Akşehirli Aksevder'e hizmet etmesi oldukça zorlaştı. Bu tarihe kadar 25-30.000 TL civarında bağış ve aidatlarla kasada biriken ve yatırımla gelen artışlarla kira sorunu olmayan derneğimizin giderlerini karşılıyordu. Bu sırada ortaya çıkan Apartman görevlisinin kıdem tazminatının apartman yönetiminin zamanında eksik ödenmesi, ilişkisinin doğru olarak kesilmemesi nedeniyle; görevlinin açtığı dava kaybedilmiş ve 27.000 TL mahkeme kararıyla görevliye ödenmiştir. Uzun süredir ödenmeyen ve 9.000 TL tutan Apartman aidatı ve asansör bakım gideri ödenmiştir. Hal böyle olunca şu anda dernek maddi anlamda sıkıntıya düşme aşamasındadır.

Elbet maddi sıkıntılar gönlü zengin Akşehirli Aksevder'e çözülür. Önümüzdeki Genel Kurul'da üye aidatları makul seviyeye getirilir.

AKSEVDER; Üyeler arasında hemşehrilik duygusunu geliştirmek, Birlik ve beraberlik içerisinde yardımlaşma ve dayanışmalarını gerçekleştirmek, Akşehirli Aksevder ve

Akşehir'i sevenleri bir araya getirmek ve tanıştırmak amacını güder. Akşehirin tarihi, coğrafi, kültürel, ekonomik ve sosyal potansiyelini tanıtmak, bu uğurda çalışmalar yapmak, yaptırmak, yapılan veya yapılacak faaliyetlere destek olmak amacıyla kurulmuştur.

Biz Aksevder üyeleri bu amaç doğrultusunda elimizden geleni yapabiliyor muyuz?

Yönetim Kurulu olarak, Şubat 2023'den bu yana, AKSEVDER Bültenini yeniden üyelerin beğenisine sunmak, üyelerin aidat ödeme durumunu takip etmek (aidat ödeme durumu %90 seviyesine ulaşmıştır.), cari harcamalar yapmak ve 20 civarında yeni üye kazandırmak dışında üyelerimize dokunan bir faaliyetimiz olmadı.

Hevesliyiz, gayretliyiz. Aksevder'i Ankara'daki Akşehirli Aksevder'in ikinci evi yapmak için, Akşehir'in Ankara'daki bir ocağı olmak için çalışacağız.

Akşehir'de ikamet eden üyemiz E.Öğretmen Fikri ER, derneğimizi çok iyi temsil ettiği gibi, Akşehir ziyaretlerimizde bize çok yardımcı oldu. Önerileriyle bizi şevklendirdi.

Yönetim Kurulu Üyemiz Abdulkadir GÜL, AKSEVDER'in sosyal medyada tanıtımını işini büyük bir hevesle yapmaya başladı, Asuman YAŞAR ve Selen KULA hanımlar derneğin bayanlara ulaşması için çalışıyorlar. Saymanımız Seçkin KAYMAZ dernek muhasebesinin yanı sıra dernek ofisimizin (Salı-Cumartesi) açık tutulması için özveriyle çalışıyor.

İlk etkinliğimiz kuruluşumuzun 31. yılını **18 Kasım 2023** tarihinde kutlayıp, 25 yılını dolduran üyelerimizi onurlandırmak olacaktır. Bu anlamı gün için çalışmalara şimdiden başladık. Değerli üyelerimizin yoğun ilgi göstereceğine inanıyoruz.

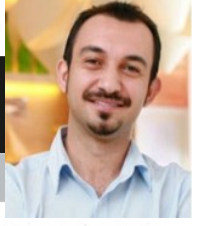
Siz değerli üyelerimizin de gayretiyle üye sayımızı arttırmak, "Herse"- "Etliekmeç" günleri düzenlemek, haftanın belirli günlerinde derneğimizi açık tutarak sohbet ortamı yaratmak, önemli günlerde bir araya gelmek, geziler düzenlemek, yardımlaşma ve dayanışmayı arttırmak amacındayız.

Güzel günlerde buluşmak dileğiyle...

SANAT

Gökçen EKE

1982 yılında Konya'nın Akşehir ilçesinde dünyaya geldi. İlk öğrenimini Akşehir Yıldırım İlkokulu'nda, orta ve lise öğrenimini Akşehir Anadolu Lisesi'nde tamamladı. 2005 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Endüstriyel Tasarım bölümünden mezun oldu.

2 yaşında çizmeye başladı. Ailesi ilk önce çizim yeteneğini fark etti ve daha fazla resim çizmeye ve yarışmalara katılmaya teşvik ettiler. 9 yaşında bir karikatür yarışmasını kazandı.

İlk kişisel sergisini 1989'da açan Gökçen Eke, bugüne kadar kişisel olarak 5 resim ve 9 karikatür sergisi açtı. İlk olarak, Akşehir'in yerel gazetesi Pervasız'da yayınlanan çizimleri, birçok albümde, yayında ve karma sergide yer aldı. Afiş, illüstrasyon, kitap resimlemeleri, karakter çizimleri, oyuncak, ürün ve mücevher tasarımları yaptı.

Yurt içinde ve yurt dışında katıldığı resim, karikatür ve tasarım yarışmalarından birçok ödül kazandı. Mayıs 2001'de 'Akşehir Hatırası' isimli ilk karikatür albümü, Mart 2006'da ise 'Gökçen Eke Karikatürler' isimli ikinci karikatür albümü yayımlandı. İstanbul'da Şişecam'da tasarımcı olarak görev aldı. Futbol ağırlıklı spor karikatürleriyle sosyal medyanın fenomen isimlerinden biri oldu. Bursaspor, Eskişehirspor ve yurt dışında birçok takımın taraftar ürünlerini çizdi. Galatasaray'ın 2012'deki şampiyonluk tişörtlerini tasarladı. Sarı-kırmızılı kulüple başka projelerde de birlikte oldu.

Kendisi gibi tasarımcı olan abisi Görkem Eke de Gençlerbirliği formasını tasarladı, Gençlerbirliği üç sezon onun tasarladığı formları giydi.

2014 yılında İtalya'nın Milano kentine taşındı. Caricaturella' projesinin temellerinin kendisi için çok eskiye dayandığını anlatan Gökçen Eke, "İtalya 90 Dünya Kupası'nda, İtalya kalecisi Walter Zenga'nın yapmış olduğu kurtarışlardan sonra ona bir hayranlık duymaya başladım. Ben de o dönemlerde ilkokulda kalecilik yapıyordum. Sonrasında Zenga'nın Inter kalecisi olduğunu öğrendim ve Inter'e karşı yoğun bir ilgi duymaya başladım. Artık Inter taraftarıydım" dedi.

İtalya Serie A takımlarından Inter, Türk karikatürist Gökçen Eke'nin Interli futbolcuları resmettiği çizimleri taraftarına yönelik yeni tişört koleksiyonunda kullanmaya başladı. İtalyan kulüpten gelen teklifi, bir rüyanın gerçekleşmesi olarak yorumlayan Gökçen Eke, "Oyunculara da gösterildi bu çizimler, tabii ki onların da onayı alındı. Bu çizimleri ve ürünleri paylaştıktan sonra taraftarın çok büyük ilgisiyle karşılaştım. Bu ilgi, tabii ki beni de kulübü de memnun etti" dedi.

"Yaklaşık 10 yıl önce Caricaturella markasını kurdum. Bu markayla, dünya ve futbol gündemine dair çizimler yapıp paylaşmaya başladım. Çizimlerim, ciddi bir kitleye ulaştı" diye konuştu. Son kitabı "Caricaturella Football" 2014 yılında basılmıştır.

2018'de Cenova kentinde çöken Morandi köprüsü faciasına yönelik yaptığı çizimin ülkede büyük yankı uyandırdığını hatırlatan Eke, bu sayede kulüpler tarafından ciddi şekilde takip edildiğini kaydetti.

Gökçen Eke'nin futbol illüstrasyonları yıllardır İtalya'nın ülkenin önemli yayın organlarında basılıyor.

21 EKİM 2023 TARİHİ İTİBARIYLA BORCU OLMAYAN
ÜYELERİMİZE TEŞEKKÜR EDİYORUZ.

1. Abdulkadir GÜL
2. Ahmet KART
3. Ahmet KESKİN
4. Ahmet Baki ÖZPAY
5. Ahmet Nuri TORUN
6. Ali Baki ÇAĞLAYAN
7. Asuman YAŞAR
8. Ata Ersan EKMEKÇİ
9. Atilla LİMON
10. Atilla YILMAZ
11. Aydın AKALINLI
12. Ayşe ARTAN
13. Behzat KAYA
14. Betül GÜNER
15. Birsen DENER
16. Burak Hasan FİLİZ
17. Cenk SEVİNÇ
18. Dursun SOLMAZ
19. Emine İLERİ
20. Fadime Fiğen FİŞEK (80)
21. Fatma Gülgün ÇETİN
22. Fikri ER
23. Filiz ÖZÇELİK
24. Gürşen SEVİNÇ
25. Halis ÖKSÜZ
26. Hasan KALE
27. Hicri KÜÇÜKKEBABÇI
28. Hikmet ÖZDEMİR
29. Hilmi ALPAN
30. Hürol BARIŞIK
31. Hüseyin ÖZER
32. İhsan ÖZCAN
33. Kenan ÖZEFE (60)
34. Mehmet Emin AYDOĞAN
35. M.Şamil BÜYÜKTALAŞ
36. Melih BARIŞIK
37. Mustafa GÜL
38. Mustafa ERDOĞDU
39. Mustafa ERKUT
40. Mustafa Ercan ARTAN
41. Mustafa Yılmaz SAĞLAM
42. Nafiz AKBAY
43. Nimet ÖZDEMİR
44. Nurselin SEVİNÇ
45. Oğuz GEMALMAZ
46. Osman BOSTAN
47. Osman İNCE
48. Osman ARIDURU
49. Özgür ALTUNTAŞ
50. Pınar ZEYNEL
51. Ramazan SELDÜZ
52. Refik BALKAN
53. Rüştü KÖSEOĞLU
54. Safiye KULA
55. Seçkin KAYMAZ
56. Selen KULA
57. Serhat TUĞRUL
58. Şakir ADAN
59. Taş Ali KOÇER
60. Tufan GÖKALP
61. Ünsal Cengiz GÜLEÇ
62. Yalçın GÜREL
63. Yaşar SELDÜZ

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

AKSEVDER Kurucu üyemiz ve 1995-1996 dönemi başkanımız Erkök AVCIOĞLU 25 Eylül 2023 günü vefat etmiştir. Merhuma Allah'dan rahmet, acılı ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

AKSEVDER YÖNETİM KURULU

AKSEVDER BÜLTEN

İMTİYAZ SAHİBİ	: AKSEVDER Yönetim Kurulu adına Bşk. Ali Baki ÇAĞLAYAN
GENEL YAYIN YÖNETMENİ	: Abdülkadir GÜL
YAYIN KURULU	: Selen KULA Asuman YAŞAR Seçkin KAYMAZ
İLETİŞİM BİLGİLERİ	
Adres	: Strazburg Caddesi 45/4 Nokta Durağı Kat 2 Maltepe/ANKARA
İnternet adresi	: www.aksevder.org.tr
email	: aksevder.@aksevder.org.tr

Yönetim Telefonları
0533 617 71 90 (Ali Baki Çağlayan)
0541 432 09 60 (Abdülkadir Gül)

Not: 2023 yılı yıllık aidat ücreti 120 TL olarak belirlendi.
Bazı üyelerimiz 60 TL yatırdıklarından borçlu gözükmemektedir.

HESAP NUMARALARIMIZ

İŞ BANKASI Kavaklıdere Şubesi Hesabı Hesap No:
4209 - 0697435 IBN: TR85 0006 4000 0014 2090 697 435
Aidat ve bağışlarınızda banka masrafı ödememek için
İnternet yolunu tercih ediniz ; ya da Cumartesi günleri
öğleden sonra Dernek Merkezimize gelerek makbuz
karşılığı ödeme için lütfen bizi arayınız,

Muhasebe

Seçkin KAYMAZ 0506 315 42 00

BEKLİYORUZ!

AKSEVDER Bülteni'nde yayınlanmasını istediğiniz sosyal içerikli (Düğün-Nişan-Vefat vb) haberleriniz, nostaljik anı ve fotoğraflarınız, kısa hikayeleriniz, şiirleriniz, firma tanıtım ve reklamınız, siyasi ve ideolojik olmayan görüşleriniz varsa; alibakic@hotmail.com. veya aksevder.@aksevder.org.tr adresine ulaştırınız. Bültenimiz sizlerden gelecek, bilgi, belge ve dokümanlarla zenginleşecektir.

